Shall thy fury burn for ever like fire? Pour out thy wrath upon the heathen who know thee not, and upon the kingdoms who invoke not thy name; for they have devoured Jacob, and laid waste his dwelling. Remember not our former sine; hasten and let thy mercy assist us, for we are brought very low. Help us, O God of our salvation! for the sake of thy glorious name; deliver us, and grant the expintion of our sins for the sake of thy Wherefore should the nations say, Where now is their God? Make it known among the nations in our sight, that thou wilt avenge the blood of thy servants that bath been shed. Cause the sighing of the prisoner to come before thee; according to the greatness of thy power preserve those that are condemned to die. And render unto our adversaries sevenfold into their bosoms, the reproach wherewith they have reproached thee, O Lord! For we are thy people, the sheep of thy pasture; we will ever offer thanksgivings unto thee, and from generation to generation will we declare thy praise.

How long, O Lond! is this day to exist in thy presence, that thy congregation must bitterly lament for thy house of prayer, which thy adversaries have barnt, whilst they murdered the children of thy covenant? "O God! the heathen have come into thy inheritance." How long, O Lond! wilt thou forget the raging of those who rose up against thee, the desolation of thy temple, and the dispersion of thy people, who are oppressed for thy sake, and slain for thy name? How long wilt thou be displeased with the prayer of thy people, which is delivered in thy presence, concerning the desolation of thy house? O God, &c. How long, O Lond! shall the violent who have devoured Jacob, and spoiled him at all times, prevail? I seek their peace, but they pull and tear me; with contempt have they smitten me on the cheek, and speak falliely and with deceit; how long, O Lond! shall the wicked rejoice? till when shall the son of thy handmaid cry unto

לְנֵצֶח י תִּבְעַר כְּסוֹ אֵשׁ קְנָאָתֶך יִשְׁפּרְ חָמָתְּךְ אֶל תַּנוֹים לָנְאָתֶך יִשְׁפּרְ חָמָתְּךְ אֶל תַּנוֹים לָנְאָתֵך יִשְׁפּרְ וֹאֵל מָסְלְכוֹת יִאְשֶׁר בְּשִׁפְּךְ וֹאֵל מָסְלְכוֹת יִאְשֶׁר בְּשִׁפְּךְ וֹאֵל מָסְלְכוֹת יִאְשֶׁר בְּשִׁפְּךְ וֹאֵל מָקְרֹילְנִיּ בְּעִירְ אָשְׁנִים יִשְׁעֲנִי יִשְׁעָנִי יִשְׁעֲנִי יִשְׁעָנִי יִשְׁעֲנִי יִשְׁעָנִי יִשְׁעָנִי יִשְׁעֲנִי יִשְׁעָנִי יִשְׁעָנִי יִשְׁעָנִי יִשְׁבְּנִייִם לְעִינְינִי יִבְּמָבְיִים אֶּיִם עַבְּרִיךְ וְרִשְׁבְּיוֹנִי בְּנִייִם אָיִם בְּבְּיִים אָּיִם יִּמְבְּיוֹנִי שְׁכְּנִינִי שְׁכְּנִינִי שְׁכְּנִינִי שְׁכְּנִינִי שְׁכְּעִים אֶל חִיקְם יִּבְּי וְנִישְׁבְּי יִשְׁבְּנִינִי שְׁכְּבְּינִי יִשְּבְּנִינִי שְׁכְּבְינִי שְׁכְבְיִים לְּנִייְם אָּיִבְּי יִשְׁבְּיוֹ יִשְׁבָּבְייִם לְצִינְיִים אָסִיר בְּנְדֶּלְ וְרְוֹעֲךְ יחֹתְּבְּ הְּנִים בְּיִבְּיִים אְּנִייְם אָּבְּיוֹ וְיִשְׁבְּיוֹ יִשְׁבְּיוֹ הְשָׁבְּיוֹ הְשְׁבְּנִינִי שְׁבְּבְּיוֹ וְשְׁבָּבְייִים אְּנִיבְּי וְּשְׁבְּיוֹ שְׁמְּבְיוֹים אְנִיבְּי וְיִבְּעִים אָּבְּבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹם אְנִיבְי וִישְׁבְּיוּ הְיִבְּעִים אָּבְּיוֹבְ אַבְּיוֹים אְיִבְּים בְּיוּים אְנִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּעִבְּיִים אְּנִים בְּיִים בְּיִבְּיוּ בְּבִּיוֹים אָּבְּיוּ בְּיִבְּיִים בְּיִּבְיִים בְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְייִים בְּיִּבְּיוֹים בְּיִּבְּיוּ בְּבִּיוּים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְייִים בְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּבְּיוֹים בְּיִבְּיוֹים בְּיוּבְיִים בְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיוֹבְים בְּבִיים בְּיוּבְים בְּבְּבְּיוֹים בְּבְּבְּיתְיוּבְם לְּיוּבְם לְּבִיתְ בְּיבְּבְיוֹ בְּיבְּים בְּיוּבְיים בְּיִבְיוּים בְּיוּבְיים בְּיוּים בְּיוּבְיים בְּיוּים בְּיוּבְיים בְּיוּים בְּנִּבְּיוּים בְּיוּים בְּיבְּיוּם בְּבְּיוּבְיוּים בְּיוּבְיוּים בְּיוּבְיוּים בְּיוּים בְּיבְּיוּים

ין רְשָׁעִים יַעַלוּוּ . עַר אָן יִצְעַק בַּשׁבְּיָה . עַבְּדְּךָ כָּוֹ יִי יִים זֶּהֹ לְעַשְּׁתֵּךְ . בְּשַׁר הְיֵלִיל עַרְתָּךְ . עַל אַשְּׁרָה בִּי הְנִלִיל עַרְתָּךְ . עַל אַשְּׁרָ שִּׁרְפוּ צְּרֵיהְ . וְהַרְנוּ לְנֵי בְּרִיתֵּךְ . עַר סְתִי יֵי . תִּשְׁבָּח שָׁאוֹן קַמֵּיךְ . וְשָׁקְמוּה הֵיכְּלֶהְ . וּנְפּוּצוֹת לְאִמֵּךְ . הַהָּרוּצִים עַל שְׁמֵךְ . וּנְפּוּצוֹת לְאִמֵּךְ . בְּהָרוּצִים עַל שְׁמֵךְ . עַר סְתִי יֵי . תִשְׁבְּח בִּרְפוּ בִּיתָרְ . עַל סְרָכּן בִּיתָרְ . בְּהָרִיצִים יָעָזוּ . אֲשֶׁר אָכַל אֶת יַעַּקְּכֹּ . וּנְפּוּצוֹת לְאָמֵךְ . בְּהָרִיצִים יָעָזוּ . אֲשֶׁר אָכַל אֶת יַעָּקְכֹּ . בְּהַרִּישׁ אֶת שְּלוֹטֶם . וְהַם יִּקְרִם . בְּבִּיתְרִ אַ אֶת שְׁלוֹטֶם . וְהַם יִּקְרִם וּ וְנִינִי בְּשִׁבְּתִי שְׁוֹץ נְלְוֹזוּ . עַר סְתִי יִי . עָרִיצִים יָעָזוֹוּ . אַבְּקְבָּי אָר אָכָל אֶת יַעָּקְכֹּ . וְנִבְּיִי בְּבְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּרְ . בְּבִּרְישִׁר בְּבִּי בְּבְּי בְּבִּיתְרִישׁ בְּתְּרִ בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּרִי בְּבִּי בְּרִי בְּבִּי בְּרִי בְּבִּי בְּרִים יִּבְּיִי בְּיִבְּי בְּשִׁבְּי בִּיְרְ בְּבִּי בְּרִי בְּבְּי בְּרִי בְּבִּי בְּרִי בְּבְּי בְּיִבְּרְ בִּי בְּרִי בְּבְּי בְּרִי בְּבְּי בְּרְ בְּבִי בְּרִי בְּיִבְּרְ בִּי בְּרִי בְּבְּי בְּרִי בְּיִי בְּרִי בְּבְּי בְּרִי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּרְ בְּמָבְי בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּרְ בִּיבְּיִבְּי בְּרִישְׁרִים בְּבְּיִים בְּיִבְּיִם בְּיִיבְרִי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּבִיים בְּיִים בְּיִים בְּעִינִייִי בְּיִי בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִי בְּיִיבְיִים בְּיִיבְייִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּייִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִבְּיִיבְיִים בְּיבְּיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיבְיבְּיבְיוֹים בְּיבְּיבְיבְּיבְיבְּיבְּיבְיוֹבְיבְיוֹי בְּבִיים בְּיבְּיבְיבְּיוּוּיוּי בְּיבְיבְּיבְּיבְּיבְיבְיוֹיבְיוֹיבְיבְּיוֹי בְּיִיים בְּיבְיבְיבְּיבְיוּים בְּיבְיבְּיבְּיבְיבְּיבְיבְיבְּבְּיבְיוֹים בְּיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְּיבְיבְבְּיבְיוֹבְיבְיבְיוֹבְיבְיבְיבְיוּבְיבְיבְּיבְּיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיב

thee in captivity? O God, &c. How long, O Long! shall I lie between the hearth-stones? and the intense suffering from all adversaries cause my eyes to grow dim; and the incendiaries swallow me up—morning, noon, and evening? How long am I to be grieved for the twofold desolation? How long wilt thou not have mercy upon Jerusalem? How long, O Long! is the remnant of the sheep of thy pasture to mourn in affliction? O God, &c.

How are the flock given to slaughter dispersed from their folds? their faces have gathered blackness, they wallow in the mire, and are strange to the sight of all who see them in the streets; "Their visage is blacker than coal, they are not to be known in the streets. Their visage, &c. It is fit that I should mourn, and become a companion to the screech owls; that I utter mourning and lamentation, instead of bearkening to organs and stringed instruments; for the doves that have been banished, together with the young ones of the nest-those namely who were brought up in fine linen are now fasting for hunger; those who were fed on delicacies are wasting in the streets. Their visage, &c. This day the sword reached the priests of the second order, the fire consumed and burned, and they cried aloud, but there was none to help them; for some fell into the fire, and some before the enemy's sword; they then knew that it was thus decreed before Him who resided in the thorn-bush, "That the stones of the sanctuary should be poured out at the corners of every street." Their visage, &c. Children were brought out hungry, naked, and bare-footed; they asked for bread, but where was it? They fainted for thirst; they supplicated those who took them captive, but they were cruel dissemblers; and being thus destitute of bread, they earnestly implored the mercy of their Former; thus the children fainted for hunger, at the corner of every street. Their visage, &c. God had bent his bow, and wounded all these; there was none to answer to the voice of entreaty on the day when he began and finished the destruction; children then bent like lambs their necks to those who slew them; the streets of the holy city he filled with the blood

Alluding to Exed. iii. 2.

אָסָהֶף : אַלְהַסְּ עַר טָתִי זְיֵ : אֶשְׁכְּבָה בֵּין שְׁפַּתֵּים : ובֵין הַנוּר וְכִירֵים : יִבְהוּ לִי עִינְיִם : לְיהַטִּים לִי יִשְׁאֲפּוּ : עֶרֶב עַר טָתַי לֹא הָרַחִם : אֶת יְרִוּשָׁלֶם : עַר טָתַי יֶהְנֶּה בַצְּר : שָׁאַרִית צַאַן טַרְעִיהָף : אַלֹהִיּ

2. קינה לקהל

אַיכָה צַאון הַהַרֶנָה י פַרַבְצֵיהָן נְפּוּצוֹת : פַּנֵיהָם קַבְּצוּ פָּאַרוֹר י וְהַרְּתְנְוֹלְלוֹ בָבָצוֹת : וֹלְעֵין כֶּל־רְוֹאֵיהֶם י מָתְנַכְרוֹת בַּחוּצוֹת : חַשַּׁךְ מִשְׁחוֹר תַאָּרָם ' לֹא נָכְרוּ בַּחוּצוֹת : חשו יַאוֹת לִי עֲשׁוֹת מַסְפַּד ' וְלֶהְיוֹת אָח לַיָעַנִים : וְהַנּוֹת הֲנֶה וְקִינִים י בִּטְקוֹם עָנֶב וּמָנִים : על יונות מגרשורת י ועל אַפרוחַי קנים : אַמונים עַלַי ישש י וְהַיוֹם בְּרָעָב מָתְעַנִים : הָאָוֹכְלִים לְמַעַרַנִים י נֻשְׁפוּ בַּחוּצוֹת : חשו הַחֶרֶב יוֹם גַגְעָה י ער כְּהַגִי הַפּשְׁנֵהֹ : וְאֵשׁ אֶכָלָה וּבוֹעַרָה י וַיִּצְעַקוּ וְאֵין עוֹנָה . מהם נפלו לתוך אשי ומהם לחרב שונא: ידעו כי ַכן נְגָיָר ׳ מִלֹפְנֵי שוֹכֵן סְנֶה : תִשְׁתַפַּכְנָה אַבְנִי קָדֶישׁ י בּראשׁ כָּל־חוּצוֹרת: חשו ווְילָרִים מְוּצְאִים ' עֻרְמִּים ָרַעַבִּים יָחָפִּים : שַּׁוֹאֱלִים לָחָם וְאַיַה ' וּכַצָּמָא מָהְעַלְפִּים : מָתְחַנְגִים לֹשָׁוֹבֶיהֵם ' מוּל אַכְזָרִים חֲנָפִּים : וְעוֹדֶם פַּת י וַרַחַמִייִוֹעָרָם שוֹאֲפִים : עוֹלֶלִים הַעטוּפִים י אַין לָהַם י וַרַחַמִייִוֹעָרָם שוֹאֲפִים : בַרַעַב בַּרֹאשׁ בַּלֹּ־חוּצוֹרת : חשו דָּרַדְ אֱלְוֹהַ קַשְׁתּוֹי